

Ξεκάθαρες απαντήσεις στα αλλεπάλληλα δημοσιεύματα και αναρτήσεις σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης για *«επι-θέσεις φιδιών σε ανθρώπους»* δίνει ο βιολόγος...

- ερπετολόγος και μέλος της Ελληνικής Ερπετολογικής Εταιρείας Ηλίας Στραχίνης. *«Καταρχήν, δεν είναι όλα τα φίδια... οχιές, δεν πεθαίνεις από το δάγκωμα μέσα σε λίγα λεπτά και δεν εκτινάσσονται για να δαγκώσουν»*, διευκρινίζει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο κ. Στραχίνης καθώ ς, κάθε χρόνο, τέτοια εποχή που ξεκινούν οι αγροτικές δουλειές, καταγράφονται πολλές «επισκέψεις» και δαγκώ ματα φιδιώ ν στην ύπαιθρο.

Πόσο επικίνδυνο είναι το δάγκωμα του φιδιού

***«Η επικινδυνότητα ενός δαγκώματος με έγχυση εξαρτάται από την τοξικότητα του δηλητηρίου, από τη συγκέντρωση αυτού στο σώμα του θύματος και από την αντοχή του κάθε οργανισμού. Επομένως, η ποσότητα του δηλητηρίου αλλά και το βάρος και η ηλικία του θύματος αποτελούν σημαντικούς παράγοντες (η ποσότητα εξαρτάται από το είδος και το μέγεθος του φιδιού, αλλά ελέγχεται και από το ίδιο το φίδι)»*, ξεκαθαρίζει σε σχετικό του άρθρο ο κ. Στραχίνης.**

Μιλώ ντας για τις οχιές, τα μοναδικά ερπετά με επικίνδυνο δάγκωμα στην Ελλάδα, σημειώ νει ότι είναι αργοκίνητα φίδια και γι' αυτό αν νιώ σουν απειλή, η πρώ τη τους αντίδραση είναι να μείνουν ακίνητες προσπαθώ ντας έτσι να μην γίνουν αντιληπτές. *«Εάν νιώσουν πως έγιναν αντιληπτές θα προσπαθήσουν να απομακρυνθούν όσο το δυνατόν γρηγορότερα για να αποφύγουν τον κίνδυνο. Στην περίπτωση που τις πλησιάσει κάποιος αρκετά αρχίζουν να συρίζουν δυνατά και κουλουριάζονται σε θέση άμυνας, έχοντας στραμμένο το κεφάλι τους προς την απειλή, είτε πρόκειται για άνθρωπο, είτε ζώο, προειδοποιώντας και είναι έτοιμες να χρησιμοποιήσουν την έσχατη άμυνά.*

Αναφερόμενος στα χαρακτηριστικά της κοινής οχιάς προκειμένου να γίνει εύκολα αναγνωρίσιμη, τονίζει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ότι είναι κοντόχοντρο φίδι, με πολύ πλατύ κεφάλι, ουρά που στενεύει απότομα και χοντρό ζιγκ-ζαγκ στο σώ μα ή ενωμένους ρόμβους.

«Στην Ελλάδα κάθε χρόνο δαγκώνονται μέχρι και 200 άτομα από οχιά αλλά σύμφωνα με στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, από το 2000 έως και το 2014, μόνο 6 άνθρωποι πέθαναν από δάγκωμα οχιάς, θάνατοι που κατά κανόνα αφορούν άτομα με βεβαρημένη υγεία», σημειώ νει ο κ. Στραχίνης. Όσον αφορά τις κατάλληλες ενέργειες μετά το δάγκωμα οχιάς, ξεκαθαρίζει ότι το μόνο που πρέπει να γίνει είναι η ακινητοποίηση του θύματος και ειδικά του άκρου που δαγκώ θηκε και η μεταφορά του ανθρώ που σε νοσοκομείου προκειμένου να του παρασχεθούν οι πρώ τες βοήθειες.

«Είναι λανθασμένη και πολύ επικίνδυνη η πρακτική της σφικτής περίδεσης για να κοπεί η κυκλοφορία του αίματος στο σημείο του δαγκώματος και φυσικά, το σχίσιμο στο σημείο για να "τρέξει" το δηλητήριο. Το δηλητήριο των ειδών οχιάς της χώρας μας δεν σκοτώνει έναν άνθρωπο μέσα σε λίγες ώρες όπως συχνά φημολογείται. Υπάρχει πολύς χρόνος για έναν υγιή άνθρωπο να μεταφερθεί σε ένα νοσοκομείο για νοσηλεία όπου κι αν βρίσκεται, αν ακολουθηθούν οι σωστές ενέργειες. Παρόλα αυτά είναι καλό να φροντίζουμε το θύμα να μεταφέρεται όσο πιο έγκαιρα γίνεται, πάντα με ψυχραιμία και ασφάλεια», τονίζει.

Πώ ς αποφεύγουμε τα φίδια

Καταλήγοντας, δίνει και τις ανάλογες συμβουλές για να αποφύγουμε τη συνάντηση με φίδια στη φύση αλλά και στα σπίτια: *«Φοράμε πάντα ορειβατικά μποτάκια όταν περπατάμε στη φύση και δεν βγαίνουμε στις αυλές των σπιτιών μας το βράδυ με… παντόφλες γιατί οι οχιές το καλοκαίρι είναι νυχτόβιες. Επίσης, δε βάζουμε τα χέρια μας σε σημεία που δεν βλέπουμε, όπως θάμνοι, κοιλότητες και τρύπες, καθώς εκεί μπορεί να κρύβονται φίδια αλλά και δηλητηριώδη αρθρόποδα, όπως σκορπιοί, σφήκες και σαρανταποδαρούσες»*

σημειώ νει. Τέλος, αν δούμε φίδι στο σπίτι μας, συμβουλεύει να το βγάλουμε πρώ τα μια φωτογραφία για να μπορέσει να γίνει αναγνώ ριση του είδους και να καλέσουμε την αστυνομία ή την πυροσβεστική ή κάποιο κέντρο περίθαλψης άγριων ζώ ων, φορείς που ενδεχομένως να μπορέσουν να αναλάβουν την απομάκρυνση.